

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222010017
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6222010017.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2022 v trestnej veci obžalovaného C. F. za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 19.09.2022, sp. zn. 10T/6/2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného C. F., nar. XX.XX.XXXX v T., trvalým pobytom N. E., C. H. XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

o d s u d z u j e

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. i) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

III. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. F. z a m i e t a.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný C. F. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod v meste N. E. na ulici F. č. XX, na mieste verejnosti prístupnom a pred viacerými súčasne prítomnými osobami, na odstavnom parkovisku čerpacej stanice K., a.s. po predchádzajúcej slovnej roztržke, fyzicky zaútočil na poškodeného P. M. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. E., C. H. č. XXX/XX a na poškodeného Z. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U., M. XX/XX a to tým spôsobom, že najskôr poškodeného P. M. U. päťou pravej ruky udrel do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený P. M. U. spadol na zem, keď sa následne postavil, a pokračovala slovná roztržka medzi obvineným a poškodenými, kedy obvinený udrel poškodeného Z. U.

pravou päšťou do oblasti hlavy. N. obvinený opakovane udrel pravou päšťou svojej ruky do oblasti ľavej strany hlavy poškodeného P. M. U., ktorý spadol na zem, kde zostal ležať v bezvedomí, a následne opätovne udrel pravou päšťou do oblasti hlavy poškodeného Z. U., v dôsledku čoho tento spadol na zem, kde ležal, kedy ku nemu ihneď pristúpil obvinený a kopol ho do hlavy spodkom podrážky obuvi, kde zostal ležať v bezvedomí, čím podľa znaleckého posudku č. XXX/XXXX znalca z odboru T. a farmácie, odvetvie traumatológie Z. Q. Q., poškodený P. M. U. utrpel: otras mozgu 1. K., pomliaždenie tváre v sánkovej oblasti vľavo, s dobou liečby a PN od 07. 11. 2021 do 12. 11. 2021 a čím podľa znaleckého posudku č. XXX/XXXX znalca z odboru Zdravníctva a farmácie, odvetvie traumatológie MUDr. Richarda Resutíka poškodený Z. U. utrpel: subdurálny hematóm (krvácenie pod tvrdú plenu) nad pravou hemisférou mozočka s pneumocefalom (prítomnosť vzduchu v lebečnej dutine), subdurálne a subarachnoidálne (pod pavúčnicu) krvácanie nad spánkovým lalokom vľavo a subarachnoidálne krvácania nad čelovým lalokom obojstranne, pomliaždenie a krvácanie do spánkového laloka mozgu vľavo s miernym opuchom mozgu, zlomeninu záhlavnej kosti a spodiny lebky vpravo so zlomeninou pyramídy pravej spánkovej kosti s propagáciou na spánkovo-sánkový kĺb a prechodom na temennú kosť vpravo, roztrhnutie blany pravého bubienka s dobou liečby a PN 2 mesiace.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i), l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa, alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie v skúšobnej dobe.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným Z. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX/XX, U. škodu vo výške XX XXX,XX G. a M. zdravotnej poisťovni, a.s, so sídlom L. 5, XXX XX H., IČO: 35 942 436 škodu vo výške 1 659,87 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení: 1. P. M. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. H. XXX/XX, N. E., 2. N. zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom S. 2, XXXXX C. - mestská časť S., P.: XX 937 874 a 3. Sociálna poisťovňa, a. s., so sídlom Ul. 29. augusta 8 - 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807484, pobočka Veľký Krtíš, Ul. SNP 28, 990 01 Veľký Krtíš so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilné konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.09.2022, a to proti výrokom o vine, o treste a o náhrade škody.

Najprv poukázal na výrovkovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil a žiadal, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený. Zdôraznil, že prvostupňový súd vo veci rozhodoval opätovne po tom, čo mu druhostupňový súd vrátil vec na nové rozhodnutie. Odvolaciemu súdu vytýkal, že vyhodnotil len dôkazy, ktoré proti nemu svedčili, a to výpovede svedkov poškodených. Naproti tomu výpovede svedkov, ktorí boli na mieste samom a vypovedali, čo videli - M. F., U. R., Z. E. a Z. C., ostali opomenuté. R. svedkovia, ale aj poškodení potvrdili, že pred poškodenými ustupoval a prosil ich, aby ho nechali odísť. W. zo strany poškodených sa voči nemu stupňoval a on sa zo strachu o svoj život iba bránil.

K. Z. D., bývalý policajt a profesionálny aktívny karatista, po vzhliadnutí zostrihaného kamerového záznamu uviedol, že jeho obrana bola adekvátna napadnutiu dvoch útočníkov. Kamerový záznam bol zmanipulovaný a najdôležitejšia časť, ktorá zachytávala útok zo strany poškodených voči nemu, bola vymazaná. K. Z. E. potvrdil, že sa mu P. M. U. vyhrážal slovami „vieš, kto som?“, a následne opití poškodení voči nemu fyzicky, aj verbálne útočili a nebyť ich, ku konfliktu by vôbec nedošlo. Nemal úmysel poškodeným ublížiť, ani im spôsobiť zranenia, mrzí ho to, ale jeho konanie bolo v obrane. Obaja útočníci - poškodení boli veľmi agresívni, nereagovali na jeho prosby, aby skončili a nechali ho odísť.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodí, nakoľko skutok nebol trestným činom.

Proti napadnutému rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie aj okresný prokurátor, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.10.2022, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však vo výroku o treste nestotožnil a namietal, že okresný súd neopodstatnene použil pri jeho ukladaní zmierňujúce ust. podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Zdôraznil, že obžalovaný už bol dvakrát trestaný za obdobnú trestnú činnosť, a preto nie je najvhodnejšou osobou na uplatnenie zhovievavosti zákona, najmä s ohľadom na jeho osobu. V ďalšom poukázal na odôvodnenie tejto časti napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, ktoré však nepovažoval za správne a zároveň citoval zákonné ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Dal do pozornosti, že ust. § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona. Umožňuje totiž riešiť situácie, keď by trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu alebo pomerom páchatel'a, súčasne by dolná hranica tohto trestu bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeraného trestu. Nejde však o pravidelný postup, ktorý možno odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, musí ísť o také okolnosti prípadu, ktoré majú vplyv na posúdenie závažnosti spáchaného činu a možnosti nápravy páchatel'a. Ďalšou možnosťou sú také okolnosti, ktoré svojím významom alebo intenzitou naplnenia zákonných znakov príslušnej skutkovej podstaty trestného činu výrazne vybočujú z obvyklých prípadov ako napr. spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby, či nátlaku alebo ťaživých osobných a rodinných pomerov, ktoré si páchatel' sám nezavinil.

V danom prípade však u obžalovaného takéto okolnosti prípadu, ale aj pomery, ktoré by odôvodňovali uvedený postup, absentovali. V neprospech obžalovaného vyznieva, že už bol v minulosti dvakrát súdom trestaný, a to jednak pre násilnú trestnú činnosť, ako aj pre majetkovú trestnú činnosť, pričom tieto odsúdenia zjavne nevedli k jeho náprave a prevýchove, keďže sa opakovane dopustil trestnej činnosti. V ďalšom poukázal na záver znaleckého posudku Z.. Q. Q., z ktorého vyplynulo, že je len otázkou náhody, že uvedeným spôsobom a intenzitou útoku nedošlo ku väčšiemu poraneniu mozgu poškodeného, ktoré by mohlo spôsobiť ťažké trvalé následky alebo jeho smrť. Intenzita útoku bola veľmi vysoká, úder a kopnutie boli vedené pravdepodobne celou silou útočníka. Podľa rozsahu zranení a kamerového záznamu nešlo len o preventívne pritlačenie hlavy poškodeného o zem, ale o cieľené kopnutie vysokou intenzitou do hlavy ležiaceho človeka.

Obžalovanému nemal byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa nepriznal ku všetkým skutkovým okolnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu. Obžalovaný totiž tvrdil, že poškodenému Z. U. nechcel šliapnúť na hlavu, čo je však vyvrátené kamerovým záznamom a závermi znaleckého posudku, ktoré zároveň preukazujú jeho jasný úmysel zneškodniť poškodeného.

H. sa s úvahami okresného súdu ohľadne nemožnosti obžalovaného opustiť miesto činu bez konfliktu, pretože tento mohol opustiť miesto tak, že obíde budovu čerpacej stanice a potom odíde popri hlavnej ceste, čiže jeho jedinou trasou na opustenie miesta činu nebola len hlavná cesta na Lučenec (bez možnosti vrátiť sa do mesta). Obžalovaný napriek tomu zvolil útok voči obidvom poškodeným.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste, obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a zaradil ho na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 27.10.2022. Nesúhlasil s argumentáciou odvolateľa, že mal možnosť opustiť miesto činu bez konfliktu s poškodenými a keďže zvolil útok voči nim, dopustil sa trestných činov podľa obžaloby, a navyše v minulosti už bol súdom trestaný.

Zdôraznil, že práve naopak, on bol napadnutý dvoma útočníkmi, ktorí boli pod vplyvom alkoholu a jeden z nich aj pod vplyvom neidentifikovanej látky. Z miesta činu sa snažil utiecť, v čom mu však poškodení bránili, ich agresivita sa stupňovala, bál sa o svoj život a bránil sa len pred ich útokom. Kamerový záznam nebol kompletný, pretože nezaznamenal prvotný útok poškodených na neho a svedka U. R.. K. Z. D. vypovedal, že je možné, že verbálny útok, ktorý nebol zaznamenaný, sa stupňoval a obžalovaný len chcel predísť útoku, pričom z predchádzajúceho verbálneho a fyzického útoku mohol byť zľaknutý, a

preto bola jeho reakcia prirodzená. I keď bol v minulosti súdom trestaný, už sa na neho hľadá, akoby odsúdený nebol a v správe ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica bol z výkonu väzby hodnotený kladne.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd sám uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, bez použitia zmierňovacieho zákonného ustanovenia, a na výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného sa pridržiaval všetkých svojich prednesov, ktoré uviedol pri obhajobe obžalovaného, ako aj dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, a taktiež dôvodov uvedených vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora. Zdôraznil, že obžalovaný na nikoho neútočil, nemal úmysel nikomu ublížiť a jeho konanie malo len obranný charakter. Obžalovaný sa nachádzal v situácii, keď sa bránil pred útokom zo strany poškodených, pričom jeho reakcia bola prirodzená, keďže sa mohol zľaknúť. Tento má dobré rodinné zázemie, má dohodnutú prácu mimo okresu Veľký Krtíš, teda spĺňa všetky predpoklady na to, aby mohol viesť riadny život. Súčasne sa s poškodenými dohodol o detailoch, akým spôsobom im bude hrazená škoda z jeho strany. Navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený v celom rozsahu a odvolanie okresného prokurátora bolo zamietnuté.

Obžalovaný sa stotožnil s konečným návrhom svojho obhajcu. Zdôraznil, že sa snažil konať diplomaticky, celý konflikt vyprovokovali poškodení a jedným z nich bol následne fyzicky napadnutý. Nepoprel, že sa dopustil konania kladenému mu za vinu, avšak bolo to výlučne v obrane, keď sa snažil najprv ustupovať a vyhnuť konfliktu. Navrhol, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania obžalovaného a okresného prokurátora boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, t.j. o vine, o treste, ako aj o náhrade škody, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne, naproti tomu odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom boli vo výroku o treste porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest bol neprimerane mierny. Z týchto dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám rozsudkom. Zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol.

Odvolací súd považoval za potrebné reagovať na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine.

V tejto trestnej veci už krajský súd rozhodoval, keď uznesením zo dňa 20.07.2022, sp. zn. 5To/57/2022 (3To) podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), f) Tr. por. zrušil prvý napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 23.05.2022, sp. zn. 10T/6/2022 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd prvého stupňa sa síce čiastočne riadil právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení, týkajúcom sa viny, avšak jeho odôvodnenie ohľadne prvej časti skutku bolo z hľadiska právneho posúdenia odlišné, čo však nebolo dostatočným dôvodom na to, aby došlo k zrušeniu aj druhého napadnutého rozsudku. Okresný súd totiž správne postupoval, keď v konečnom dôsledku obžalovaného uznal za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom (nutná obrana).

Podľa § 25 ods. 2 Tr. zák. nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Podľa § 25 ods. 3 Tr. zák. ten, kto odvracia útok spôsobom uvedeným v odseku 2, nebude trestne zodpovedný, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia.

Krajský súd poznamenáva, že na vzniku verbálneho konfliktu sa podieľal aj samotný obžalovaný, ktorý nevhodne oslovil poškodeného Z. U., ktorý sa s poškodeným P. M. U. v jeho blízkosti smiali. K. roztržka medzi nimi pokračovala na odstavnom parkovisku čerpacej stanice, pričom poškodený P. M. U. obžalovanému zhodil z hlavy šiltovku. P. fyzický útok na obžalovaného, okrem vzájomného sa strkania, nebol zo strany poškodených jednoznačne preukázaný a ak by aj došlo k určitému fyzickému kontaktu, išlo by len o atak veľmi nízkej intenzity. X. nemožno uprieť snahu vyhnúť sa ďalšej fáze konfliktu, keďže pred poškodenými, ktorí boli dvaja a pod vplyvom alkoholu, sa snažil ustupovať. Napriek tomuto v časti bezprostredne pred útokom obžalovaného na poškodených ho však títo fyzicky nijako nenapádali, dokonca v tom čase ani nebol zaznamenaný žiadny náznak takéhoto konania z ich strany, hoci vzhľadom na ich blízkosť obžalovaný takéto konanie z ich strany, resp. aspoň jedného z nich, nemohol úplne vylúčiť. Za takého stavu mohol obžalovaný voči poškodeným použiť určité fyzické konanie, hoci je otáznе, či to bolo nevyhnutné na to, aby zabránil eventuálnej hrozbe, ale prvotne by úplne postačovalo ich razantné odsotenie, prípadne úder nižšej intenzity voči každému z nich. Obžalovaný však už prvé údery voči nim viedol vysokou intenzitou do oblasti hlavy, a to najmä voči poškodenému P. M. U., ktorý následne spadol na zem. Aj keď sa tento potom postavil, ani on, ani druhý poškodený na obžalovaného žiadnym spôsobom fyzicky nezaútočili a v tomto čase už ani takýto útok z ich strany reálne nehrozil, nakoľko obžalovaný napriek tomu, že boli dvaja, už dostatočným spôsobom prejavil svoju výraznú fyzickú prevahu nad nimi oboma. Aj za takého stavu však obžalovaný každého z poškodených opakovane udrel do oblasti hlavy vysokou intenzitou, pričom v dôsledku týchto úderov obaja poškodení spadli na zem, kde zostali ležať. Aj v tomto štádiu nielenže netrval, ale obžalovanému ani nehrozil žiaden útok z ich strany, a to ani vo verbálnej rovine. Napriek tomu, hoci obžalovaný stál a poškodený Z. U. ležal, kopol tohto vysokou intenzitou do hlavy a spôsobil mu najzávažnejšie zranenia.

I keď je zrejmé, že napadnutá osoba sa musí brániť voči útoku intenzívnejšie, aby ho odvrátila, dokonca sa môže brániť až neprimerane, avšak konanie obžalovaného možno v danom prípade hodnotiť ako obranu zjavne neprimeranú, a to predovšetkým v záverečnej fáze skutku, prihliadajúc najmä na spôsob jeho útoku, vrátane početnosti a intenzity. Nemožno totiž opomenúť, že na rozdiel od neho, okrem zhodenia šiltovky z hlavy a strkania, ho poškodení napádali len v slovnej rovine a napriek tomu, že boli dvaja, mal nad nimi výraznú fyzickú prevahu. Takémuto záveru jednoznačne napovedá aj tzv. sekundárne kritérium, keď obžalovaný v dôsledku ich konania neutrpel ani len drobné zranenie, naproti tomu spôsobil zranenia obidvom poškodeným, dokonca poškodenému Z. U. zranenia tak závažné, ktoré bolo možné právne posúdiť ako ťažkú ujmu na zdraví. Za takéhoto stavu nemožno kvalifikovať konanie obžalovaného, ako konanie v nutnej obrane, ktorá by vylučovala jeho protiprávnosť. Došlo totiž výrazne k porušeniu tzv. zásady proporcionality, ktorej splnenie je jednou zo zákonných podmienok pre posúdenie konania, ako konania v nutnej obrane, teda jednej z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu. Navyiac útok na obžalovaného zo strany poškodených trval iba v počiatkovej fáze, aj to v podstate len vo verbálnej rovine, ktorý potom skončil a k žiadnemu výraznejšiemu fyzickému útoku nielenže z ich strany nedošlo, ale tento, okrem počiatkovej fázy, obžalovanému ani priamo nehrozil.

Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, z obhajoby obžalovaného bolo zrejmé, že zdôrazňuje dôležitosť výpovedí svedkov v jeho prospech. K. M. F., U. R. a Z. E. sa snažili do určitej miery popísať priebeh skutku tak, aby mu nepritlačili, avšak v ich výpovediach boli viaceré rozdiely. R. sa tiež toho, či poškodený P. M. U. obžalovaného okrem zhodenia šiltovky, udrel, čo potvrdil svedok U. R., svedkyňa M. F. však uviedla, že jeden z poškodených ho mal kopnúť a svedok Z. E., ale ani svedok Z. C. sa k tomu jednoznačne nevedeli vyjadriť. Nie je akceptovateľné tvrdenie obžalovaného, že pri hodnotení dôkazov boli brané na zreteľ len výpovede svedkov poškodených, veď napokon Z. U. si vôbec priebeh skutku nepamätal. Pokiaľ ide o poškodeného P. M. U., jeho výpoveď o útokoch zo strany obžalovaného, ktoré tvorili podstatu skutku kladeného mu za vinu, potvrdil v týchto častiach objektívny dôkaz, a to obrazový záznam, nebolo preto rozhodujúcim, že počiatková fáza skutku na ňom nebola zachytená. Veľmi dôležitým bol aj znalecký posudok z odvetvia traumatológie, ktorého závery korešpondujú s popisom skutku uvádzaným svedkom poškodeným P. M. U. a jeho priebehom na kamerovom zázname, a to aj ohľadne povahy,

rozsahu, lokalizácie a druhu zranení poškodených, vrátane najväčšieho zranenia poškodeného Z. U.. K trvalým následkom, prípadne k jeho smrti, nedošlo aj v dôsledku náhody, berúc do úvahy spôsob a intenzitu útoku obžalovaného pri kopnutí do hlavy, ktorá bola vysoká.

O snahe svedkov M. F., U. R. a Z. E. vypovedať v prospech obžalovaného a jeho konanie zľahčovať, svedčí tiež to, že napriek ich prítomnosti pri skutku, ani jeden z nich, okrem úderov, nevidel, že by obžalovaný svedka poškodeného Z. U. kopol do hlavy, hoci sa tak jednoznačne stalo. M. aj svedok Z. C. vypovedal, hoci to nevedel popísať presne, že videl pohyb obžalovaného, ktorý pripomínal kop alebo našliapnutie smerom na hlavu alebo krk tohto poškodeného. K parciálnemu hodnoteniu svedeckej výpovede zo strany obhajoby došlo aj v prípade svedka Z. D., keď okrem skutočností vyznievajúcich v prospech obžalovaného, ktoré uviedol ako svoj názor, opomenula tú časť jeho výpovede, z ktorej vyplývalo, že by určite nepostupoval tak ako obžalovaný, navyiac na kamerovom zázname pred údermi obžalovaného nevidel ani náznak úderu zo strany poškodených.

Nad rámec uvedeného krajský súd pripomína, že hoci pri nutnej obrane nemožno prihliadať na zásadu subsidiarity, na druhej strane nemožno úplne opomenúť, že obžalovanému za daných okolností, berúc do úvahy aj značné ovplyvnenie poškodených alkoholom, nič podstatné nebránilo v tom, ak by naozaj chcel, aby miesto činu bez väčších ťažkostí opustil, i keď to nebola jeho povinnosť a z hľadiska právneho posúdenia táto skutočnosť nemala väčší význam.

Krajský súd po komplexnom zhodnotení dôkaznej situácie dospel k záveru, že súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, ktoré na seba nadväzujú a dopĺňajú sa, vzhľadom na ich dôkaznú silu a hodnotu, vyvracia ním produkovanú obhajobu, vychádzajúcu tiež z dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech a dostatočne preukazuje nielen to, že skutok kladený mu za vinu sa stal takým spôsobom, ako ho správne ustálil okresný súd, tento zároveň naplnil všetky zákonné znaky uvedeného zločinu a prečinu, ktoré spáchal práve obžalovaný, ale tiež to, že bol zaň aj trestne zodpovedný, keďže neboli splnené všetky zákonné podmienky na aplikáciu ust. § 25 ods. 1 Tr. zák., ako sa toho domáhal.

Keďže obžalovaný podal odvolanie proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného a tento výrok nebol zrušený, odvolací súd preskúmal tiež zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste a o náhrade škody, nakoľko mali vo výroku o vine svoje podklad, navyiac proti výroku o treste podal odvolanie okresný prokurátor, a to v neprospech obžalovaného. Obžalovaný len vo vyjadrení sa k odvolaniu okresného prokurátora zdôraznil, že sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol a z výkonu väzby bol hodnotený pozitívne. Taktiež poukázal na to, že má vytvorené dostatočné rodinné a pracovné podmienky, aby mohol viesť na slobode riadny život.

Po splnení prieskumnej povinnosti ohľadne výroku o treste dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd. Tento správne ustálil, že obžalovanému poľahčovala okolnosť podľa § 36 písm. i) Tr. zák., t.j., že spáchal trestné činy, odvracajúc útok, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, ako aj to, že mu priťažovala okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov. Nesprávne však obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa k trestným činom priznal a úprimne ich oľutoval, pretože sa ku všetkým ustáleným skutočnostiam v skutku nepriznal, poprel, že by trestné činy spáchal, ani ich úprimne neoľutoval, prihliadajúc na jeho postoj k trestnej činnosti. Vzhľadom k tomu bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 1, teda nedošlo ani k zníženiu hornej hranice, ani k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (nedošlo k aplikácii ust. § 38 ods. 3, resp. 4, ods. 8 Tr. zák.), čiže obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 4 roky až 10 rokov. Krajský súd zároveň zobral do úvahy, okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli pomerne významné, a to v jeho prospech, ale aj v neprospech.

Na rozdiel od právneho názoru vysloveného v zrušujúcom uznesení odvolací súd dospel k záveru, vychádzajúc nielen z priznania poľahčujúcej okolnosti podľa ust. § 36 ods. 1 písm. i) Tr. zák., ale aj všetkých predtým uvedených relevantných okolností daného prípadu vyznievajúcich v prospech obžalovaného, predovšetkým toho, že sa snažil vyhnúť stupňovaniu konfliktu, keď pred poškodenými ustupoval a v prípade, že by ho títo nenásledovali, nedošlo by skutočne ani k fyzickému stretu medzi nimi, preto bolo namieste aplikovať ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods.

3 písm. e) Tr. zák. Uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne, na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania, preto odvolací súd obžalovanému zmiernil trest a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Do úvahy bolo potrebné vziať tiež to, že doba liečenia a práceneschopnosti poškodeného Z. U. bola ustálená na 2 mesiace, teda len nepatrne presahovala dolnú hranicu ťažkej ujmy na zdraví z hľadiska času - dlhšie trvajúcej poruchy zdravia, hoci sa tak stalo vo výraznej miere v dôsledku náhody. Napokon obžalovaný bol síce v minulosti dvakrát súdom trestaný, ale hľadá sa na neho, akoby odsúdený nebol, keďže už došlo k zahladeniu obidvoch odsúdení.

U obžalovaného, prihliadajúc na výmeru uloženého trestu, by prípadne prichádzalo do úvahy podmienené odloženie jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním počas skúšobnej doby, avšak vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, najmä spôsobeného následku na zdraví, by bol takýto postup neprímerane mierny, preto bolo v danom prípade uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nielenže zákonné, ale aj primerané.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Obžalovaný svoje odvolanie, pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, bližšie neodôvodnil, uviedol len, že sa s poškodenými dohodol, resp. chce sa dohodnúť na spôsobe jej náhrady. Výrok, ktorým prvostupňový súd uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. (správne mal byť uvedený aj odsek 2) obžalovanému povinnosť nahraďiť poškodenému Z. U. škodu vo výške XX.XXX,XX Eur a jeho právnej nástupkyňi Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 1.659,87 Eur, odvolací súd považoval za zákonný a odôvodnený. Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil takéto povinnosti, keďže ako poškodený Z. U., tak aj jeho právna nástupkyňa Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. si nároky riadne a včas uplatnili, čo do dôvodu, aj čo do výšky. Uvedená suma predstavuje tzv. bolestné, ktoré bolo určené znaleckým posudkom z odvetvia traumatológie (570 bodov za poškodenie na zdraví x 22,66 Eur), ako aj náhradu nákladov spojených s liečením. Obžalovaný spôsobil škodu na zdraví výlučne svojím zavinením a zodpovedá za ňu podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 420 ods. 1, § 444, § 449 ods. 1, 3 tohto zákona).

Ďalším výrokom boli podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodení P. M. U., Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Sociálna poisťovňa odkázaní s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces a keďže žiadna s oprávnených osôb nepodalala odvolanie v neprospech obžalovaného, ale tento výrok bol preskúmaný len na základe odvolania podaného obžalovaným, každá zmena tohto výroku by bola v jeho neprospech, čo by však nebolo prípustné vzhľadom na aplikáciu zásady zákazu zmeny k horšiemu.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti všetkých napadnutých výrokov z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za nedôvodné a o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.